

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 223-224. szám

2011. július-augusztus

Lelkipásztorunk rövid bemutatkozása

Negyvenegy évvel ezelőtt születtem Budapesten. A Dömsödi Baptista Gyülekezetbe járva töltöttem el gyermekkoromat, itt merítkeztem be 14 évesen, és itt ismertem meg feleségem, Vasadi Leonórárt.

Tizenhárom éves voltam, amikor Tahiban táborozva dőlt el a szívemben, hogy Jézus Krisztus követője szeretnék lenni. László Imre lelkipásztor vezetése alatt egy igen intenzív és mélyre ható lelki hét folyamán értettem meg: Jézus nem elvenni akar tőlem dolgokat, hanem Ő az egyetlen, aki valódi értékeket ad, és ezt irántam való szeretetből teszi. Természetesen megértettem, hogy a bűn veszélyes, ezért vannak Isten ígéjében tiltások is, de felfogva, milyen bölcsesség, kegyelem és kedvesség lakik Istenben, úgy döntöttem, átadom az életem Neki, komolyan veszem ha valamit tilt illetve ha valamire ösztönöz.

Isteni ösztönzés hatására kerültem a Baptista Teológiai Akadémiára is. 17 éves voltam, amikor egy súlyosnak tartott balesetből lábadozva, a kórházi ágyon világosodott meg bennem Isten elhívó akarata a szolgálatra. Teológiai tanulmányaim elvégzése után házasodtunk össze feleségemmel, Leonórával. Istentől öt gyermeket kaptunk ajándékba: Bernát, Ede, Réka, Csegő és Zorka névvel. Manapság nagynak számító családuknak pergő életritmusával próbálunk lépést tartani, há-

zastársi és szülő szerepünket betölteni. Házasságkötésünk után a Jánoshalmi Gyülekezetben kezdtük meg szolgálatunkat, ahol nyolc, tanulságos és nagyon szép esztendőt töltöttünk. Második szolgálati állomásunk a Kiskunhalasi Baptista Gyülekezet és körzete volt. Itt 11 éven át - túlzás nélkül állíthatom - szeretettel és izgalommal telten éltük meg szolgálatunkat. A halasi gyülekezet templomépítésbe fogott, nagy lelkesedéssel és erőn felüli áldozatvállalással. Minden lépés az építkezés kapcsán újra és újra igénybe vette a közösség összetartó és áldozatvállaló képességét. Öröm volt látni, ahogy az egyik akadályt a másik után folyamatosan, összefogva oldotta meg gyülekezet.

Februárban, mikor az Erzsébeti Gyülekezet megszólított, és lelkipásztornak meghívott, igen sok régi emlék elevenedett meg bennem, hiszen teológiai hallgatóként az első évemet éppen itt tölthettem. Nem volt egyszerű egy gyülekezeti építkezés utolsó szakaszából kilépve szolgálati helyet változtatni, de mivel nem vagyunk annyira fontosak, amint azt időnként gondoljuk, az élet nélkülünk is megy tovább. Az élet fejedelme a Mindenható Úr! Vívódásainkban békességes szívvel úgy döntöttünk, hogy elfogadjuk a gyülekezet kedves meghívását. Jelenleg ismét tanulok a Baptista Teológia Akadémián, ahol a frissen indult "mesterképzés" jelent számomra lelki és szellemi felfrissülést.

Reméljük, hogy a következő évek mindannyiunk számára az Erzsébeti Gyülekezetben szeretettel és áldással teli időszakot hoznak!

Katona Béla

Felhívás!

Kedves Testvérek és Kedves Csoportvezetők!

Szeretettel kérlek benneteket, hogy a nyári pihenésben gondolkodjatok el azon, hogy milyen nevet adhatnátok a csoportotoknak! Örülnék, ha nem sorszámmal, életkorral és iskolai besorolással lennének csoportjaink elnevezve a Minden Korosztály Bibliai Közösségében. Évtizedekkel ezelőtt - erre többen még emlékeznek is - a vasárnapi iskolai csoportoknak is nevük volt: Pál, Barnabás, Magvetők stb.

Néhány szempont a névválasztáshoz: Legyen a név rövid (legfeljebb 3-4 szó), de mégis kifejező, üzenettel rendelkező, vonzó, szellemes. Ne válasszatok egyszerűen egy bibliai nevet, se személyét, se földrajzi helyét, mert az önmagában nem több a sorszámozásnál. Ha valaki csak úgy betéved hozzánk egy másik gyülekezetből vagy éppen az utcáról, már a csoport nevéből is sejttesse, hogy mire számíthat, ha a csoportba megy.

Jó munkát kívánok, és sok-sok ötletet!

Katona Béla lelkipásztor

A suszter imája

Megkérdezte a suszter a rabbit:

– Hát mondd, hogyan mondjam a reggeli imámat? Szegény embereknek dolgozom, csak egy pár cipőjük van. Este hozzák, én egész éjjel dolgozom, gyakran reggelig, hogy elkészüljenek, mire reggel munkába mennének. Hát mondd, hogyan tartsam meg a reggeli imát?

– És eddig hogy tartottad?

– Néha nagyon gyorsan imádkozom, mert sürgyet a munka, de ez nem jó imádkozás, nem érzem jól magam ilyenkor. Máskor meg, hát, máskor meg még erre sincs időm. Ilyenkor nagyon elszorul a szívem, nagyokat ütök a kalapáccsal a cipőtálcákra, és felsóhajtok: Milyen szerencsétlen ember vagyok, még a reggeli imára sem jut időm!

Arabbi elgondolkodott, aztán így felelt:

-Ha én lennék az Úr, számomra ezek a sóhajok értékesebbek lennének, mint az imáid...

(Chaszid történet nyomán)

Boldogmondások szülőknek

„A gyermekek a szüleiktől tanulnak.”
(Efézus 5:1 TM)

Egy matematikatanár, aki elvállalta, hogy vigyáz barátnője gyermekeire, amíg ő vásárolni megy, a következő feljegyzést hagyta hátra neki: „Könnyeket letöröltem: 11-szer... cipőfűzőt bekötöttem: 15-ször... lufikat fújtam: gyerekenként 5 darabot... figyelmeztettem a gyerekeket, hogy ne szaladjanak át az úton: 26-szor... a gyerekek ragaszkodtak hozzá, hogy átmenjünk: 26-szor. Azoknak a szombatoknak a száma, amikor újból elvállalom mindezt: NULLA!” A következőkben olvasható „Boldogmondások szülőknek” című írást negyvenöt évvel ezelőtt írta Marion E. Kinneman, amikor lányai hat unokáját nevelték. Még mindig aktuálisak! „Boldogok, akik békét teremtenek, ha a tej kiömlik, vagy ha valaki a sárba esik, mert azoké a gyermekkor királysága. Boldog az a szülő, aki nem hasonlítgatja gyermekét másokhoz, mert mindegyik értékes a saját növekedési ütemében. Boldogok, akik megtanultak nevetni, mert ez a gyermekek világának zenéje. Boldogok és érettek azok, akik harag nélkül tudnak nemet mondani, megadva ezzel a gyermeknek a határozott döntések biztonságérzetét. Boldogok, akik a következetesség ajándékát bírják, mert ezzel megkönnyítik a gyermekkor. Boldogok, akik elfogadják a növekedéssel járó ügyetlenkedéseket, mert ők különbséget tudnak tenni a megrongálódott bútorok és a sérült személyiség között. Boldogok, akik taníthatóak, mert a tudás megértést hoz, a megértés pedig szeretetet. Boldogok azok a férfiak és nők, akik szeretetet tudnak adni akkor is, ha sötét a láthatár, mert ezzel a legnagyobb ajándékot adják egymásnak, gyermekeiknek és egyre táguló körben embertársaiknak.” Egy sikeres vállalkozó mondta: „Lehet, hogy a magam erejéből értem el a sikereimet, de a modell a szüleimtől származik.”

Összegzésül: „A gyermekek a szüleiktől tanulnak.” Te mit tanítasz a tiednek?

(MAI IGE)

HÁTRA ARC – avagy pitbullból bárány

riport Török Tiborral
Immanuel Alapítvány, 2011

A könyv – az általános riportkönyvekkel ellentétben nem egy idős ember élettörténete, nem visszaemlékezés, hanem egy (örök!)élő, aktív személyiség önvallomása. Török Tibor kétszer született. Először anyától, másodsor a Megváltótól. Az életében beállt változás lenyűgöző. Az élete első negyven évében ambivalens életmódot folytató személyiség – nappal mentőzött, éjjel kidobóember volt egy diszkóban annak minden „melléktevékenységével” – elhagyta feleségét és kislányát egy kötetlenebb kapcsolatért, majd a 40. születésnapján elhatározta, hogy öngyilkos lesz. Felhívta az akkor már nem olyan kicsi lányát, hogy elbúcsúzzon tőle, aki meghívta, hogy menjen el hozzájuk. A születésnapján vacsorán a volt felesége és a lánya – akik imában kísérték végig az apa addigi életét – kérték, olvassa el a 40. zsoltárt. Ez a zsoltár megváltoztatta az életét egy kicsit: innen a cím, hátra arc! Az élete innentől kezdve folyamatos bizonyágtétel, dacolva minden ellenállással, kihasználva minden lehetséges alkalmat. Természetesen újránősült: a volt feleségét vette el.

Sosem gondoltam arra korábban, hogy mennyire alkalmas a bizonyágtételre a következő köszönet: „Isten hozott!” Vagy az unásig ismételt segítségkiáltás: „Jajistenem!” Ahogy az előszó előrevetítette, éreztem némi (szent?) irigységet ennek az izgalmas és fordulatokkal teli életútnak az olvasása során, mert sajnos nem élem meg ennyire intenzíven a hívő életemet, mint ő. Ha azzal az őszinte és gyermeki hittel tudnék az Istennel való kapcsolatomhoz és az Ő mindenhatóságához állni, mint Tibor, talán az én életemben is lehetnének hegyeket megmozdító hitélmények. Megpróbálom!

A lelkipásztor szavait idézve aki megismerkedik Tiborral, az soha nem fogja elfelejteni „oldott szövegládáját”, melyből hála Istennek a mai napig hiányzik a vallásos nyelvezet, viszont annál több az eredeti, reprodukálhatatlan humor. Egy kis ízelítő a könyvből:

„Na de a világ ezt nem érti! Tehát igazából ez egy forradalmi dolog a világban, amikor valaki nem megnyuszisodik, hanem teljes mellszélességgel felvállalja Krisztust, és az Ő követését, vagy az Ő hirdetését. Ebből rengeteg konfliktusom volt. Én mindig úgy éreztem, hogy Krisztus egy forradalmár volt. Abban a közösségben, ahol élt, forra-

dalmi dolgokat tett. Tehát Őt pont nem érdekelte, hogy az írástudók és a farizeusok miről karattyolnak, hanem Ő elmondta, hogy Istennél hogy van. És hogy Isten országa elközelített, és hogy így legyen, és úgy legyen, és minden addigi mércét feljebb helyezett. Többet hirdetett, tehát például azt mondta az embereknek, hogy szeressétek az ellenségeiteket. Amit Ő hirdetett, az döbbenetes dolog volt. Sőt, a szombatot is másként kezelte: szombaton is gyógyított, tehát mindent tett annak megfelelően, ahogy az Atyától látta. És látva azt, hogy Krisztus nem félt, nem parázott, én is bevállaltam Őt, és minden helyzetben állandóan csak Jézusról beszéltem, és imádkoztam az emberekért, és ott történtek dolgok.”

Aki nyitott az élőbeszédszerű megfogalmazás felé, annak mindenképpen javasolom, hogy olvassa el a könyvet, mert rengeteget lehet belőle – sokszor könnyesen röhögve – épülni. Azt kívánom mindannyiunknak – és persze elsősorban magamnak – , hogy amerre járunk, legyen bátorságunk Jézus forradalmát képviselni, és akkor „ott történni fognak dolgok”.

(dr. Máté Daniella)

Ízét vesztett só

Ez. 33:8.

Egy közismert hívő embert megszólította egyszer a barátja:

- Mondjad, mióta ismerjük mi egymást?
- Körülbelül 15 éve... - felelte némi gondolkodás után.
- Ugye, te hívő kereszténynek tartod magadat?
- Hogyne, persze!
- Ugye, Jézus Krisztus nélkül senki sem üdvözülhet?
- Valóban, senki...
- Fontos az neked, hogy én üdvözülök vagy elkárhozom?
- Persze, hogy fontos!
- Ne haragudj, nem akarok megbántani téged, de nem hiszem. 15 éve jó barátok vagyunk és a 15 év alatt egyszer sem említetted nekem Jézus Krisztust. Barátom vagy és én becsüllek téged. Ha csak egyszer is elmondtad volna nekem, hogy szereted Jézust és Neki joga van az életemre és hogy szükségem van rá, mert nélküle elkárhozom, felfigyeltem volna és hallgattam volna rád! Beszélgettünk sok mindenről, de Krisztusról sohasem beszéltem velem. Semmi jelét nem adtad annak, hogy szíveden viseled az üdvösségemet.

Különben biztosan szóltál volna a 15 év alatt!

(Új élet 4/2)

Egy gyermek üzenete szüleihez

Ne vegyél nekem dolgokat, amelyekre Te hiába vágytál!

Ne érezz büntudatot, ha nem tudsz megadni nekem mindent, amire fáj a fogam.

Néha csak azért kérek valamit, hogy láthassam, hol a határ.

Add nekem az idődet!

Kérdezd meg, mi történt az iskolában!

Beszélgess velem arról, hogy mit gondolok.

Érdeklődj afelől, hogyan oldom meg feladataimat!

Taníts engem a jóra, és mondd el, mi a rossz!

Vitassuk meg terveinket! Bátoríts választásaimban!

Dicsérj, ha megérdemlem! Terelj jó útra, ha tévedtem!

Higgy nekem, bízz bennem!

Irányításoddal jó utat fogok választani.

Ha magam mellett tudlak, nem csatlakozom bandákhoz, távol tartom magam az alkoholtól, és a drogtól.

Magyarázd meg nekem a gyógyszerhasználat szabályait és figyelmeztess a droghasználat veszélyeire!

Szeress és hagyd, hogy szeresselek!

Szeress akkor is, ha rossz vagyok! Mutasd ki szeretetedet még abban az esetben is, ha nem tetszik neked a viselkedésem!

Bocsáss meg nekem! Fejezd ki megértésedet tévedéseimkor!

Add értésemre, hogy mindig van esély az újrakezdésre!

Engedd meg, hogy tetteimért én vállaljam a felelősséget!

Javíts ki, mondd el, ha tévedtem, de sose tedd ezt mások előtt!

Kérlek, sose hasonlíts másokhoz, különösen ne a testvéreimhez!

Büntess meg, ha rosszat teszek! Ismerd el, ha jót cselekszem!

Ne parancsolj nekem, kérj tőlem! Ez összetartozásunk érzését jelenti számomra. Ha megkérsz valamire, boldogan megteszem majd.

Bánj velem úgy, mint a legjobb barátoddal!

Figyelj rám, ha szeretnék megbeszélni veled valamit!

Még csak gyerek vagyok, de nekem is vannak gondjaim, aggodalmaim. Tiszteld a bánatomat,

fájdalmamat.

Mondd sokszor, hogy szeretsz engem!

Erősíts meg abban a tudatban, hogy különleges vagyok, és mindig szeretni fogsz, bármi történjen is. Részed vagyok, valami különös dolog, a szerelem teremtett.

Megígérem, hogy megtanulok viselkedni, mondani fogom, hogy "Bocsáss meg!", "Kérlek szépen...", "Köszönöm.", "Sajnálom a történeteket." - szóval mindent, amit elképzeltél, amikor beszélni tanítottál.

Mondani fogok majd mást is, pl. hogy "Szeretlek Benneteket!".

Mindenekelőtt tanítsatok a szeretetre, hitre és az emberek, országunk tiszteletére!

/forrás: internet/

„Jézus” feliratú pólója miatt küldték haza az iskolából

„Jézus kiüzi belőled a poklot” feliratú pólója miatt küldtek ki az óráról egy amerikai diákot. Miután nem volt hajlandó átöltözni, az iskola igazgatója arra kérte, azonnal menjen haza.

Ramirez családja és a North Kirkwood iskola tanárai egy kétértelmű feliraton kaptak hajba. Bár a diák trikóján szereplő „Jesus... he scares the hell out of you” mondat azt jelenti, hogy „Jézus kiüzi belőled a poklot, a gonoszt”, a tanárok szerint – az angol szlengben gyakran előforduló – pokol szó sértheti a többi diákot.

„Ilyen esetben meg kell kérnünk a diákot, hogy cserélje le a ruháját” – mondja Ginger Fletcher, az iskolakörzet egyik vezetője, aki szerint az intézmény falain kívül nincs gond a ruhadarabbal.

A 12 éves Mitchell Ramirez és szülei azonban nem értik, miért lenne sértő a pokol szó. „Ez nem szleng kifejezés. és ha nem szleng, akkor nem lehet gond a pólóval” – mondja Mitchell édesanyja. Amikor megtudta, hogy mi történt az iskolában, azt mondta a lányának, hogy vegye fel újra a trikót. „azt mondtam neki a telefonban, hogy ha úgy érzi, hogy elítélik emiatt, akkor ne hagyja magát, vegye csak vissza. Olyan büszke vagyok rá, hogy kiállt amellest, amiben hisz” – meséli.

(Forrás: evangélikus.hu)

Jézus küldte vissza a négyéves kislefiút

Colton Burpo csaknem megfulladt, és azt mondja: a mennyben járt, ahol találkozott a halott nővérel, akiről sosem hallott korábban. A kislefiú története könyv formájában is megjelent.

A tizenegy éves Colton burpo mindössze négyéves volt, mikor egy fulladásos roham következtében csaknem meghalt. A kislefiún két életmentő műtétet hajtottak végre, ám a kis Colton tisztán emlékszik azokra a percekre is, amikor állítása szerint felment a mennybe. Mikor Colton felébredt az altatásból, szüleinek azt mesélte, hogy odafent találkozott egy lánnyal, aki azt mondta, hogy ő a nővére.

– Valóban volt egy terhességem évekkal Colton előtt, de elvetéltem. Coltonnak soha nem is meséltünk erről, mégis mindent tudott a kislefiúról. Állítólag a meg nem született lányunk megölelte őt, és azt üzenté, hogy nagyon vár minket, és nem szabad magunkat hibáztatnunk – mondta a nebraskai kislefiú édesanyja, Sonya.

Colton története egyébként most könyv formájában is megjelent, melyben arról is mesél, hogy élet és halál között lebegve találkozott egy férfival, aki a térdére ültette és megnyugtatta. A mélyen vallásos szülők, Todd és Sonya a leírásból arra következtettek, hogy a férfi csak Jézus lehetett, aki azért engedte vissza gyermeküket az élők közé, hogy általa is bizonyítsa: létezik a Mennyország.

(Forrás: net)

Fogalmazás

Egy általános iskolában az volt az egyik házi feladat, hogy fogalmazást kellett írni Istenről. Íme egy 8 éves gyermek írása:

Isten egyik legfőbb munkája az emberek gyártása. Ő gondoskodik arról, ha az egyik meghal, legyen helyette másik, hogy mindig legyen elég ember, aki gondoskodik a Föld

dolgairól. Ő nem egyből felnőtteknek teremti az embert. Szerintem azért, mert könnyebb bábákat teremteni, mint egyből felnőtteket, mert azok kisebbek.

Mivel Istennek nagyon sok a dolga, azért van az, hogy a szülőknek kell megtanítani a gyermekeket beszélni és járni. Isten második legfontosabb munkája az imák hallgatása. Ez annyira elfoglalja, hogy nincs ideje rádiót hallgatni és tévézni. Viszont mindent hall a földről és mindent tud. Szóval nekünk nem szabad felesleges dolgokkal fárasztani őt, mert így is nagyon sok dolga van.

Ateisták azok az emberek, akik nem hiszik el, hogy van Isten. Pedig Jézus Istennek fia, aki a Földön egy csomó fárasztó dolgot tett, például vízen járt, sok csodát tett amerre csak járt, de végül az embereknek elégük lett belőle, hogy mindig tanítja őket és megmondja az igazat, és keresztre feszítették. Pedig ő jó és kedves volt, mint az apja, és végül azt mondta az apjának, hogy bocsásson meg az embereknek, mert nem tudják, hogy mit tesznek, mire Isten azt mondta, hogy: Ok!

Isten nagyon hálás az ő fiának, azért amit tett itt a földön, így most már örökre a mennybe maradhat vele, és többet nem kell ezeken keresztül mennie. Most pedig segít neki a mennyben, például hallgatni az imákat és megkönnyíteni Isten munkáját. Olyan, mint egy titkárnő, csak több annál. A lényeg, ha imádkozunk, akkor, aki éppen soron van, biztosan meghallgat, mert jól megosztják egymást között a munkát, így bármikor szabad imádkoznunk.

Ha te nem hiszel Istenben, akkor nagyon magányos vagy. Mert a szüleinek nem kísérhetnek el mindenhol, és nem tudnak mindig velünk lenni, de Isten mindig velünk van, még akkor is, amikor félünk a sötétben, vagy éppen a nagyobb gyerekek bedobnak a mélyvízbe, pedig nem is tudok jól úszni... És azért érdemes még Istenben hinni, mert Ő soha nem hal meg, és mindig jót akar nekünk.

(közreadja: Laczkovszki János)

Beszámolt a mennyországról az órákig halott kisfiú

Egy hároméves német kisfiú lehet az első a világon, aki a túlvilágon járt, de újra él, és elmesélheti tapasztalatait.

A fiú apró kora ellenére döbbenetesen részletes leírást adott a halálban látottakról, a mennyországról, ahogy ő nevezi, és a rég halott nagyanyjával való találkozásról, aki visszaküldte őt az életbe. A kis Paul nagyapja brandenburgi otthona mellett esett bele a jeges vizű tóba, de csak később vették észre eltűnését.

A gyermek az orvosok szerint több mint három órát töltött a négy-öt fokos vízben, a szíve leállt, de a teste annyira lehűlt, hogy agya, és testének szövetei nem károsodtak az oxigénhiány miatt. Miután kihúzták és kórházba vitték, a szíve újra elindult, amelynek már önmagában is csodájára jártak az orvosok, hát még amikor a kisfiú mesélni kezdett.

Paul lassan tért magához, a tekintete a távolba révedt, mintha olyasmit látna, amit mi nem – mesélte az ébredés és a beszámoló pillanatait a fiú anyja. – Később elmesélte, hogy emlékszik a pillanatra, amikor belefulladt a tóba, mert hirtelen megszűnt minden fájdalma. Alagútról, fehér fényről nem beszélt, de azt mondta, egy fura, nagyon világos helyre jutott, ahol sok ember volt.

Hirtelen ott állt előtte Emmi nagyi, a férjem édesanyja, és nagyon kedves volt vele. Beszélgettek, de Paul szerint a nagyi állandóan azt hajtogatta, hogy most már nagyon hamar vissza kell mennie. A kisfiú halálélménye sokban hasonlít más, klinikai halálból visszatért ember beszámolójához, ám a szakértők szerint Paul esetében sokkal többről van szó. A gyermek ugyanis hosszú órákon át volt gyakorlatilag halott, nem csak másodpercekig vagy percekig, mint azok a betegek, akiket újraélesztnek.

(-net-)

A holt-tengeri teker-csek titka

Qumránban, a Holt-tenger feletti barlangokban találták meg azokat a tekerceket, amelyeket kétezer évvel ezelőtt rejtettek el az esszénusok szent emberei, s amelyek tartalmazzák az Ószövetség teljes anyagát, Eszter könyve kivételével.

A sivatag a teremtés második napjának világa. Isten már megteremtette az eget és a földet, de nincs se fa, se fű a mezőn, mert esőt még nem teremtett. A szél a sivatag morajával beszélget, a dűnékbe hullámokat vés, s csak néhány titokzatos beduin tűnik fel néha, szikár kecskét legeltetvén a semmiben.

Nos, itt találták meg 1947-ben a világ legrégebbi fennmaradt bibliai kéziratait.

Az időszámítás előtti első és a Krisztus utáni első századból való, többnyire héber nyelven írt kéziratokat, melyeket azóta holt-tengeri tekercekként ismer a világ. A tekercek feltárása egyértelművé tette, hogy a héber biblia már időszámítás előtt kialakult. S a kutatók tisztább képet kaptak Palesztina akkori történetéről, a kereszténység és a rabbinikus zsidó vallás kialakulásáról és viszonyáról.

Kiderült, hogy időszámítás előtt úgy 150 táján élt ezen a tájon egy különös vallási csoport. Úgy hívták őket, esszénusok. Tiltakozásul a királyi s a főpapi hatalom, a jeruzsálemi Templom szolgálójának gazdagsága ellen, a sivatagban, Qumránban alakították ki közösségüket.

Fennállásuk kétszáz éves története időben körbeöleli Krisztus életét. Az esszénusok szigorúan szabályozott életformát folytattak. Akit többévi próbaidő után vízzel keresztelve felvettek, vagyónát bevitte a közösségbe. A tagok rituális tisztálkodás után gyűltek össze az étkezésekhez, ahol ünnepélyesen szegték meg a kenyeret és itták a bort. Egész életükben a bibliát tanulmányozták, a szent iratokat másolták, és várták a Messiást. Valószínűnek tűnik, hogy Keresztelő János és Krisztus maga is egy ideig ennek a közösségnek a tagja volt.

Amikor egy beduin fiú az egyik barlangban megtalálta az első tekercest, régészek elkezdték kiásni a tekercek feltételezett íróinak, az esszénusoknak kolostorát.

A több mint kétezer éves kolostorrom egykori lakói 68-ban a zsidó háború idején, amikor a római csapatok végleg szédülték otthonukat, a könyvtárakban felhalmozott tekerceket agyagedénybe zárva a szomszédos barlangokba rejtették. Itt aztán egy részük szinte érintetlen épségben, más részük töredékekben fennmaradt. A héberül tudók számá-

ra ma is olvasható nyelven tartalmazzák az Őszö-vetség teljes anyagát, Eszter könyve kivételével. Tartalmazzák továbbá az esszéus közösség szabályzatát, a Háborús tekercest (innen tudjuk pontosan, hogyan is éltek).

A Habakuk magyarázatokat tartalmazó teker-cekben a szövegek egy Igaz Mestert emlegetnek, aki a szegénységet, az alázatot, a felebaráti szerete-tet prédikálta. Előírta a mózesi törvények betartá-sát. Szembekerült a Templom papjaival, elítélték és bebörtönözték.

Ki volt ő? A tekercek valamelyikében ott a vá-lasz. Nem véletlen hát, hogy a tekercek tulajdon-jogáért, a megfejtetlen töredékek kutatási jogáért évtizedekig folyt a harc. Mára megszüntették a ku-tatási korlátozásokat.

A tekercek körüli értelmezési viták azonban még ma is folynak. Olyannyira, hogy Qumrán-t, amely az emberiség történelmének egyik legvita-tottabb helye, sokan látni sem akarják.

Én mégis azt ajánlom, ha eljutnak Izralbe, men-jenek el Khirbet Qumrán romteraszára, üldögélje-nek kicsit a néma barlangok bejáratánál, szívják be a Holt-tengerről felszálló párás, sós levegőt. Meg-látják, furcsán megnyugszanak. Ha másért nem is, a levegő rendkívül magas brómtartalma miatt biz-tosan.

(-net-)

Kétségben az egység

Talán ismerik a kedves olvasók a következő kis anekdotát. Mikor is a szűnyog berepül egy McDonald's-ba, repül mindenfelé, aztán meg-telepszik egy pohár shake szélén, de véletlenül beleesik. Kapálózik, majd öt perc küzdés után sikerül kievickélnie, aztán gyorsan odébb száll, ismét egy shake szélére. De szerencsétlenségé-re megint belecsúszik. Kapálózik újból, de vé-gül már nem bírja tovább és belefulladás. Mi eb-ből a tanulság? Soha ne ess két shake-be.

A humorban, illetve a humoros történetek-ben rengeteg igazság van. Úgy jöhet át, köze-líthet meg minket az igazság, hogy az valóban tanító jelleggel bír és még nagyon haragudni sem lehet érte. Micsoda tanítás, veséig hatoló igazság ez! Aki kétségbe esik, az előbb utóbb meghal. Számtalanszor voltam már, vagy a fenti kis viccnél maradva, számtalanszor estem már kétségbe. Borzalmas egy lelkiállapot. Számomra valóban a semmi érzéséhez, a ben-

nem tomboló nihilizmushoz van köze. Mikor nem látok ki a falaim mögül, nem látok előre, nincs semmi energiám, semmi hitem, raciona-litás nulla. Se ember, se Isten hangja nem ér el. Magam vagyok, egyedül a kétségben. Csak a kétség van és én. Aztán már eltűnök én lenni és csak a kétség marad. Voltam így jó néhány-szor. Első szakításom egy lánnyal. Húú, de fájt. Három év után, 19 évesen szakítottunk. Feküdtem a szobám padlóján és nem tudtam, hogy lesz-e következő pillanat. Hogy is lenne? Nélküle? Kizárt. Így feküdtem vagy fél óráig, de egyszerre tűnt egy hétnek és egy pillanat-nak. Ott egy kicsit meghaltam. Aztán szüleim elvesztése, édesanyám halála, mely a kezeim között érte. Élet már nem volt a tekintetében. Kicsit volt még pulzusa. Agyvérzés. Felfogha-tatlan, érthetetlen és megélhetetlen. Dolgoztam az élménnyel sokat, sőt mai napig előveszem lelkemben és pakolgom össze az élményt. Mit ültetett el bennem az az élmény, az a tra-uma? Kétségben voltam, nem vitás. Akkor ott és utána is kicsit mosolyogtam magamon és a szakításomon Bettivel. Mert a kétség itt kez-dődik. Mikor édesanyám a kezeim között hal meg. Mi ehhez képest egy szakítás? Aztán volt még egy-két szakításom, igen nehezen visel-tem őket. Akkor azt éreztem, hogy O.K., anyut elengedtem, de bennem él, lüktetnek a szavai. Meg tudom szólítani és még választ is hallok a szívemben. De ez a szerelem azért más volt. Ez igen. Nem is szerelem ez, hanem valami újutazás. Valami olyan színes és muzsikáló ál-lapot, mely nincs is a világon. Ezeket a színe-ket és zenéket mi teremtettük meg. A nem lé-tezőből hoztunk létre valami létező új világot. Ez a szerelem más volt. Vége, annyi. Zuhanás vissza abba a világba, ami ismerős volt ugyan, de nem szerettem. Kétség. Erőtlenség, egy újabb és sokkal valóságosabb egészen más ha-lál. Észrevettem, hogy ugyan úgy észlelem az érzéseimet, mint korábban, csak most és kivé-telesen, mert ilyen még nem volt, szóval most jóval erősebben érzem.

Kétség! Életemnek rendszeres látogatója, néha szállóvendége. Mindig és mindig vissza-tér. Azt mondta, mert egyszer merészeltem megszólítani, hogy míg élek velem lesz. Köszí, gondoltam, jó barát vagy. Aztán csak összeba-rátkoztunk, jó ez erős, szóval beszélgettünk. Megértettem, hogy a Kétségkolléga tanítani akar és mindig is tanított. Arra, hogy mi a va-

lódi és mi a fontos. Arra is tanított, hogy ha azt hiszem vége mindennek, akkor születik meg bennem valami. Valami más, valami örök. Azt is átadta nekem, hogy ne féljek a rosszérzéseimtől, hogy szabad elkámpicsorodni és ordítani is. Szabad sírni, mert csak azt lehet megvigasztalni, aki sír és el van keseredve. És valóban. Tisztít és felemel. Megmos és megéget. Persze fáj és fájni fog a vele való találkozás, mert nyeseget, de már nem félek a kétségtől. Megtáltam benne az egységet, azt ami lehetek és vagyok úgy igazán. Ott belül.

(Kadlecsik Zoltán – evangelikus.hu)

GYEREKSZÁJ

- Anya pocijában van egy baba, csak azt nem tudom, hogyan nyelte le.
- Az anyukákra nem szokás kiabálni, ők hasznosak.
- A Nagyi azért kövér, mert tele van szeretettel.
- Amikor a Nagyinak fájnak a fogai, egyszerűen pohárba teszi őket.
- Egyszer olyan beteg voltam, hogy 40 kiló lázam volt.
- A lepke egy olyan rovar, amely a helikopterek családjából származik.
- Nem tudom hány éves vagyok, mert ez állandóan változik.
- Nagyon megijedtem, amikor Anya megbetegedett. Azt hittem Apu fog főzni ránk.
- Az akvárium egy mini-tenger, ahol a házihalacska úszkálnak.
- Minden hal termel ikrát, az oroszok még kaviárt is.
- A teheneknek nem szabad gyorsan futniuk, hogy ki ne lötyögjön a tejük.
- A nővérem már megint kitűnővel fejezte be az osztályt, csupa ötösök. Fogadjunk, hogy szándékosan csinálja ezt velem !

FAKANÁL

Fokhagymás busaszelet

Hozzávalók: 4 db (kb. 20 dkg-os) [busaszelet](#); 2 dl tej; 2 evőkanál [olaj](#); 4-5 gerezd fokhagyma; 1 evőkanál ételízesítő por; őrölt bors; só

Elkészítése: A busaszeleteket sóval, őrölt borsal és ételízesítő porral megszórjuk, és egy tálba szorosan egymás mellé fektetjük. Ráhintjük az összezúzott fokhagymát, és a tejjel leöntve, lefedve legalább egy éjjelen át a hűtőben érleljük. Sütés előtt a halszeleteket lecsöpögtetjük, olajjal megspricceljük és [faszénparázs felett megsütjük](#).

Rostélyon süttött afrikai harcsa

Hozzávalók: 50 dkg afrikai harcsa; 4 dkg vaj; só; bors; 1 fej saláta; 1/2 citrom

Elkészítése: A harcsát először tisztítsuk meg, majd vágjuk 2 cm-es szeletekre, és sózzuk be. Hagyjuk így kb. fél órán át állni. Ezt követően forgassuk meg olvasztott vajban, alaposan fűszerezük be, majd rostélyon süssük ki. Sütés közben többször locsoljuk meg olvasztott vajjal. A kész szeleteket salátaágyra téve citromkarikákkal kínáljuk.

Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 18 órakor

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúság bibliaóra: pénteken 18,00 órától, vasárnap 9 órától 10 óráig

Kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Úrvacsora: a hónap első vasárnapján a 10 órakor kezdődő Istentisztelet második felében

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Katona Béla**

Gyülekezetvezető/Gondnok:
Laczkovszki János
Telefon: 284-46-04